

‘Wat wonen we toch in een hartstikke leuke buurt’

De heer N. leerde ik kennen op 2 april, de dag dat in het kantoor van de BOK de inschrijving voor de Koningsmarkt startte. Die begon om acht uur 's ochtends. Mijn alter ego had als nieuw bestuurslid van onze *onvolprezen* bewonersorganisatie de opdracht gekregen om de deur te openen. Dit was een taak met een grote verantwoordelijkheid. Kort na zeven uur druppelden de andere organisatoren binnen.

Bas Hoogstad, voorzitter van onze *onvolprezen* ondernemersorganisatie, droeg een koker bij zich. Daar rolde hij een kaart uit, die onze vergadertafel volledig vulde. Bas - grafisch ontwerper van origine - had de Kleiweg gestyled weergegeven met daarop de 150 beschikbare kramen. Bas had een staf bestaande uit Adrie, Corry en Henry. In de familie Kleiweg, doen wij alleen aan achternamen als er verwarring dreigt. Vanaf acht uur mochten de aspirant standhouders binnenkomen. De eerste had zich al om half zeven geïnstalleerd voor de deur, als ging het om de voorverkoop van een popconcert.

Bas introduceerde de plattegrond, legde van elke plaats de voordelen uit, de standhouder maakte zijn keus, kreeg een bewijs, rekende af en verliet het pand. Volgende patiënt.

Om kwart over negen riep Bas mij binnen. *Hoeveel mensen staan er nog buiten?* vroeg hij. Het was stormgelopen met de belangstelling en Bas voorzag nee te moeten gaan verkopen. Ik keek buiten, telde de aanwezigen en op dat moment zag ik iemand staan, die mij vaag bekend voorkwam. Ik maakte een praatje en vertelde dat het er om ging spannen.

Om half tien uur waren we uitverkocht. Mijn kennis had het op het nippertje gered. Bas besloot een wachtlijst aan te leggen. Wel vertelden we iedereen, dat je - jong of oud, dat maakt niet - een kleedje mocht neerleggen op het trottoir en dat daarvoor gold, wie het eerst komt het eerst maalt. Nadat Bas nog tien mensen op de wachtlijst had geplaatst - we moeten wel erkennen dat we hen valse hoop gaven - maakte Bas en zijn staf de balans op. Er was nog even overleg over de vraag wat te doen met de ook geplande avondopenstelling. Bas besloot een helaas affiche te maken.

De weken erna trof ik mijn nieuwe kennis een paar keer. Hij bleek een interessant verhaal te hebben. Hij was de directe buurman van het woonhuis boven de zonnestudio op de hoek van de Kleiweg en de Rozenlaan. Kort samengevat: Het bleek een bijzondere ervaring als je met je gezin midden in de nacht diep in slaap ligt en het huis van je buurman ontploft.

En toen kwamen de gebeurtenissen in de Margrietstraat. Mijn nieuwe kennis, die zich steeds meer ontwikkelde tot vriend, vertelde me dat de gemeente een bijeenkomst had belegd voor de bewoners van het vijfhoekige blokje. Daar had de gemeente ons als bewonersorganisatie niets over verteld. Geeft niet en hoeft ook niet.

Wij hebben onze voelhorens overal in de wijk. Op de avond zelf, zat mijn nieuwe vriend met vrouw en dochter voor me en lieten me de goed voorbereide vragen zien. Na afloop maakten we nog een praatje.

vervolg op pagina 2

Fedde Peutz: ‘Politiek is als acrobatiek met evenwicht, samenwerken en vertrouwen’

Vanaf links: Sophie (11), Fedde (45) en Maas (9) (foto: Theo Joosten, www.theo-joosten.nl)

Fedde Peutz weet het zeker: ook al is het verdwijnen van de deelgemeente een achteruitgang, er zijn zeker mogelijkheden om met de gebiedscommissie te zorgen voor verbetering. Hij is bewoner van het Kleiwegkwartier én gekozen in de nieuwe gebiedscommissie. Hij stond als nummer drie op de lijst voor D66 en was aangenaam verrast toen hij hoorde dat hij een zetel had bemachtigd in dit nieuwe orgaan. Het nieuwe bestel van gebiedscommissies vindt hij een achteruitgang ten opzichte van de vroegere deelgemeenten.' 'D66 was geen voorstander van het afschaffen van deze bestuurslaag. Nu we zitten met dit verlies gaan we alles doen om er toch een succes van te maken.'

De buurtkrant treft hem bij zijn bijzondere hobby: Fedde doet aan amateur acrobatiek. Hij traint momenteel met een gevorderde groep in een lokale sporthal. 'De politiek is net als acrobatiek: alles draait om evenwicht, samenwerken en vooral vertrouwen in elkaar. Als

één van de drie ontbreekt, dan wordt het niets. ' Fedde woont al sinds 2001 in het Kleiwegkwartier. Hij zet zich graag in voor behoud en verbetering van de wijk. Met veel plezier! 'Ik hecht aan het karakter van deze wijk en wil er alles aan doen om het zo te houden.

Het Kleiwegkwartier mag niet verder verstenen. Ook de saamhorigheid van de inwoners staat hoog op de agenda. We moeten elkaar helpen. De mensen moeten het doen, niet de overheid. Bewoners moeten ideeën omzetten in daadkracht en resultaat.

Opening zaal 10 op ADuyk 9

Vrijdag 25 april half vijf het halletje van de Anthony Duyklaan 9 het adres van het kantoor van de Bewonersorganisatie. John Hokke, secretaris-penningmeester sinds 1998, heeft de schaar in zijn hand om op symbolische wijze in gebruik te nemen de grote-activiteiten-zaal zoals de benaming luidde in 1982 bij de opening van het gebouw.

Hokke was gevraagd voor deze handeling door Djoj. Dat is de buurman op de nummers 5 en 7. Djoj is een centrum met ruimte voor persoonlijke ontwikkeling.

Djoj heeft de voormalige Duykelaar verworven in eigendom van de gemeente Rotterdam. Halverwege 2013 was het gebouw in de verkoop gegaan en de huur

opgezegd aan de BOK, waardoor een onzekere tijd aanbrak.

Het gebouw is in 1982 tot stand gekomen door de bemoeienissen van het toenmalige initiatief comité Kleiwegkwartier. Het is van de hand van de architect J.T.G. Schutte (1951-1999). De bouwkosten bedroegen 527.000 gulden.

Djoj garandeerde vanaf de eerste onderhandelingen met de gemeente, dat de BOK mocht blijven als huurder. In haar eigen onderkomen heeft Djoj negen zalen, het telde door naar zaal 10. Het pand van Djoj is een school uit 1930 van de architect L.N. Krijgsman jr. Hij woonde aan de Kleiweg. Zijn achtertuin en de binnenspeelplaats van de school grensden aan elkaar.

De BOK gaat spreken van zaal 10 op AD 9. Djoj heeft niet alleen de zaal een face-lift gegeven, maar ook het kantoor van de BOK. In zijn speech memoreerde Hokke de recente geschiedenis, vertelde hij vertrouwen te hebben gehad, dat het Djoj zou lukken de eigendom te bemachtigen en sprak hij zijn dank uit aan Djoj voor de goede samenwerking.

(foto: Theo Joosten, www.theo-joosten.nl)

Bestuur en politiek kunnen daarbij stimuleren en samenhang aanbrengen.'

De aanleiding om in de politiek te stappen was de opkomst van de volgelingen van Pim Fortuijn. 'Ik vond hun bijdrage niet goed voor de stad. Als je niet tevreden bent is het makkelijk om achterover te leunen en commentaar te geven. Ik wilde er zelf wat aan doen en dus meldde ik me aan bij D66. Deze partij staat voor groen en liberaal. De maatschappij is alleen leefbaar als er ook plek is voor natuur en milieu. Ook het liberale gedachtegoed van D66 is echt mijn ding. De maatschappij is niet maakbaar. Willen we een mooie samenleving dan moeten inwoners de handen uit de mouwen steken. Eigen initiatief met oog voor de medemens.'

Zoals uiteengezet in de vorige buurtkrant mag de gebiedscommissie alleen adviseren. De besluiten worden voortaan genomen op de Coolsingel. Toch kan de nieuwe gebiedscommissie veel realiseren. 'We willen de voorstellen zo goed mogelijk voorbereiden. En daarbij zorgen dat we het onderling al zoveel mogelijk eens zijn. Als dat lukt dan geven we aan de Coolsingel kant en klare plannen waar ze alleen maar een klap op hoeven geven ter goedkeuring. Elk voorstel van ons wordt zo dus een hamerstuk op de Coolsingel.'

Maar wat gaat de commissie inbrengen? Dat worden vooral de ideeën en wensen van de bewoners. De commissie luistert naar waar bewoners mee komen en zorgt dat het wordt meegenomen in de advisering. Natuurlijk geen garanties dat alles wordt opgelost en gerealiseerd. In ieder geval wordt de stem van de bewoners naar het stadsbestuur gebracht.

Door Ciska Evers

Contact: fjd.peutz@rotterdam.nl en 06-284 300 64.

Noot: dit interview dateert van begin april, bevat dus geen actuele zaken.

Inhoud

Pagina 2

- Zoekplaatje
- De mevrouw met de papegaaien
- De troetelkinderen van Marijke Lammers

Pagina 3

- In memoriam Ad van Wensen (1945-2014)
- Ellen Spittel getroffen en deskundige

Pagina 4

- Yvette Cossee (Galaxy)
- Jolanda Verschuren op een uitvaart
- Verkiezingsprognose lastig

Pagina 5

- 't Veertiende
- Melanchtonpark
- Via de Kleiweg naar Roland Garros

Zoekplaatje

In de fotografie spreken we van een vogelperspectief. Ja, en dan ziet het Kleiwegkwartier er ineens heel anders uit. Natuurlijk herkennen we de Oranjekerk, maar voor de rest lijken de huizen erg op elkaar. Dit keer niet de vraag, wat is het, wat ziet u, dat zou onbegonnen werk zijn, maar... In welke straat stond de mobiele kraan?

En om u een handje te helpen: het is ook de dezelfde straat, waarin ook nu nog regelmatig een mobiele kraan staat. Om de hoek stond sinds begin april regelmatig

een ploeg van RTV Rijnmond te filmen. Of hebben we nu onze mond voorbij gepraat en hebben we de oplossing te gemakkelijk gemaakt?

Alles wat u te binnen schiet over die ene straat (en voor dit keer ook die andere) mag bij de oplossing worden gevoegd. Die oplossing kan zowel per mail als per brief worden gestuurd. Voor één van de inzenders (goed of fout) dat maakt ons niet uit, trekt een onschuldige hand, zoals de Vlamingen zo mooi zeggen, een cadeaubon.

Vorige zoekplaatje

Het aantal inzendingen op het vorige zoekplaatje stelde ons teleur. Twee. De redactie van de buurtkrant waarschuwt nog één keer: we willen niet alleen worden gelezen, we willen ook respons van u *hooggeachte* lezer. Niet dat we bij het uitblijven daarvan direct het bijltje erbij neer zullen gooien, dat nu ook weer niet, want we vinden het schrijven veel te leuk, juist daarom verzekeren we u: klim in de pen: schrijven is echt veel leuker dan lezen.

En voor regelmatige inzenders zijn er doorgroei mogelijkheden naar de functie van redacteur. Dan nu de inzendingen. Mevrouw Van Boven uit de Juliana van Stolberglaan meent het antwoord te weten. Zij schrijft: 'Dit zijn de huizen aan de Erasmussingel. Het lijkt me er gezellig wonen. Vroeger kon je fijn schaatsen op de singel en het was er ook altijd heel druk op het ijs. Op de foto ziet het er opmerkelijk rustiger uit. Wel mooi zo, met die sneeuw.' Vanzelfsprekend was er ook een inzending van onze meest trouwe volgelingen: Cor en Marjan van Herk. We kunnen nu wel verklappen dat de selectie van het zoekplaatje met een knipoog richting hen was geschied. Zoals altijd maakten ze zich er niet met een paar regels vanaf.

Ze bewaarden de clue tot het eind: 'Wij wonen hier!'

Inderdaad het was de Prins Bernardkade genomen vanaf de Voorplas om exact te zijn de deuren hebben de huisnummers vanaf rechts 33 tot en met 39 A en B. Volgens de familie Van Herk moet de foto meer als zeventig jaar oud zijn en zijn deze huizen in 1926 gebouwd. De naam was toen Langeweg, werd 11 januari 1937 veranderd in Prins Bernhardkade en nadat de Duitse bezetter de namen van de leden van het Koningshuis in de ban had gedaan, gewijzigd in Voorplaskade. Ten aanzien van hun opmerking, dat de huizen in 1926 zijn gebouwd past enige terughoudendheid. De gemeente Hillegersberg heeft de bouwvergunning verleend op 27 mei 1926. Maar zowel nu als toen - en zoals iedereen weet - is het tijdstip van de verlening van de vergunning niet identiek aan dat van de bouw. Wij houden het daarom op 1927. De familie van Herk woont sinds 1982 aan de Prins Bernardkade.

De onschuldige hand trok als winnaar van de cadeaubon mevrouw Van Boven. Zij mag de bon komen ophalen, maar we zijn ook niet te kinderachtig om hem thuis te brengen, aannemende dat de koffie dan klaar staat...

vervolg voorpagina

‘Wat wonen we toch in een hartstikke leuke buurt’

De dag na bevrijdingsdag sprak ik ze op de hoek van de Margrietstraat en de Elektroweg. We praten nog even na over de bijeenkomst. Hun eerste indruk: 'Wat wonen wij toch in een hele leuke buurt.' Ze hadden veel mensen gezien, van wie ze niet wisten, dat die ook bij hen in de buurt woonden.

Ze kwamen met een concrete vraag. Ze waren de dag ervoor naar een bevrijdingsfestival geweest, maar dat was maar zo-zo. Op 5 mei 2015, zo hadden ze uitge-

rekend, was de bevrijding zeventig jaar geleden en dat moest groots worden gevierd. Wat hen betreft ook op het Bergpolderplein.

Wat was mijn advies hoe dat aan te pakken? Nou dat treft, zei ik. Het officiële beleid is meer activiteiten op het Bergpolderplein en inmiddels is de Gebiedscommissie van start gegaan, de opvolger van de Deelgemeente. Er is een nieuwe regeling voor Bewonersinitiatieven.

Onze *onvolprezen* welzijnsorganisatie Stichting DOCK gaat u terzijde staan bij het indienen daarvan.

Nu mijn vraag aan de familie Kleiweg? Kan iedereen nu reeds in zijn agenda noteren: dinsdag 5 mei 2015 *Bevrijdingsfeest op het Bergpolderplein* en tussen haakjes daarachter: *organisatie familie Nikkelen Kuiper*, want dat is hun naam.

Frits Stam

‘De mevrouw met de papegaaien’ krijgt bezoek

Ik kom binnen in een kakofonie van vogelgeluiden, de een fluit nog harder dan de ander. Ze moeten even wennen aan mij en ik moet even wennen aan hen. Ik zit namelijk niet dagelijks tussen zeventien vogels in alle soorten en maten die elkaar qua volume af willen troeven. Ik ben dan ook op bezoek bij ‘de mevrouw met de papegaaien’. Waarschijnlijk heeft iedereen haar weleens zien lopen met de papegaaien op het onderstel van een kindervagen. Toen ik haar laatst op het Koeienplein zag, heb ik haar gevraagd of ik haar mocht interviewen en dat mocht.

De witte is een hittepetitje, ze denkt: wat doe je in mijn huis. Ze is hier afgeleverd door een meneer die haar af wilde staan omdat ze zo hard schreeuwde. Sinds ze bij mij is, doet ze het heel goed, ze plukt niet meer aan haar veren. Zo heeft elke vogel zijn of haar eigen verhaal en heeft nu een plekje gevonden in het huis van Marjan Laarakker. Ze heeft zeventien tamme vogels binnen, buiten zitten er vijftien in een volière, die zijn niet tam. 'Ik heb ze ooit aangeschaft of gekregen. Ik heb ze van particulieren gekocht of bij Corry's Dierenwinkel. Sommigen zijn afgestaan omdat mensen er zelf niet meer voor konden of wilden zorgen. Het zijn allemaal kromsnnavels, dat is de verzamelnaam. Wat specifiek: het zijn parkieten en papegaaien. Sjors heb ik het langst, zo'n 10 jaar. Freya is de oudste, ze

is van 1988. Ze hebben allemaal een naam. Rody heb ik geadopteerd van iemand wiens partner er allergisch voor was.'

'Tussen de dieren ontstaan in de loop der tijd vriendschappen, maar niet tussen alle dieren. Dat kun je niet afdwingen, net zoals bij mensen. Af en toe is het ook knokken, dan gaan ze met elkaar op de vuist. Hoe dat er uit ziet? Nou, ze kibbelen met elkaar. Ze vragen niet veel aandacht, maar ik ben graag bij ze thuis. Ik heb een fulltimebaan als docente

Engels in het MBO- en HBO-onderwijs en ben altijd erg blij als ik weer thuiskom en ze uit kan laten.'

Waar komt die liefhebberij vandaan? 'Mijn opa had kanaries en won daar prijzen mee. Mijn andere opa had duiven. Zo is mijn liefde voor vogels geboren. Ik ben begonnen met één parkietje en dat is langzamerhand uitgebreid. Ik kocht of kreeg er een vogel bij. Als ik een nieuwe vogel heb, kortwiek ik de vleugels omdat ze dan niet weg kunnen vliegen. Van het kortwieken ondervinden ze geen hinder, het groeit gewoon weer aan.'

Kun je nog wel op vakantie met zoveel vogels in huis? 'Een paar dagen weg kan wel, dan heb ik iemand die voor de vogels zorgt. Ook als ik laat uit het werk kom, verzorgt zij de vogels.'

Paren ze ook met elkaar? 'Ze paren wel, maar er komen geen kleintjes van, omdat ze niet van hetzelfde soort zijn. En ze moeten het ook nog met elkaar kunnen vinden, net als bij mensen. Rond een uur of negen 's avonds gaan z slapen, dan gaan de dekentjes over de kooien. Tegen die tijd gaan ze roesten, dat wil zeggen bij elkaar kruipen om te gaan slapen, heel gezellig. Dan is het hier muisstil.' Wil je nog meer vogels? 'Ik heb nu eigenlijk wel genoeg vogels, maar als er iemand voor de deur staat met een vogel, kan ik moeilijk nee zeggen.'

Door Xandra Savekoulis

De troetelkinderen van Marijke Lammers

Op een zonnige middag zit ik in de tuin van Marijke Lammers. We praten over boekenhuisjes. Nooit gehoord van boekenhuisjes? Kan kloppen. Maar binnenkort zijn de eerste drie te bezichtigen in de Malvastraat, Azaleastraat en Cliviastraat, het bloemenbuurtje tussen Electroweg en Rozenlaan.

Deze straten vormen het begin van de boekenhuisroute, een pilot project van Marijke. Al jaren houdt zij zich bezig met taalstimulering en tijdens het opruimen van haar werkplek viel haar oog ineens op een plaatje van een boekenhuisje in het tijdschrift van Stichting Lezen.

Nieuwsgierig van aard als ze is, verzamelde

Marijke zoveel mogelijk informatie. Na overleg met buurtgenoten schreef zij haar plan. Vervolgens lanceerde zij haar idee bij OpzomerMee. En ja die organisatie was superenthousiast en hoopt zelfs dat nog meer straten gaan meedoen. Zodat er straks een boekenhuisroute door het Kleiwegkwartier ontstaat en iedereen daar leent en leest. 'Toch zijn we geen bibliotheek', vertelt Marijke, 'er passen maar 25 boeken in een huisje.'

Prentenboeken liggen plat, de rest staat. In haar woonkamer wachten enorme stapels boeken op hun bestemming. Romans voor volwassenen, prentenboeken voor kinderen en spannende boeken voor Young Adults. Voor ieder wat wils. Niels Hendriks, grafisch vormgever en woonachtig in het Kleiwegkwartier, heeft de stempel ontworpen, die voorin alle boeken staat afgedrukt.

De vrijwilligers van Hip en Duurzaam, de

pop-up store op de Peppelweg (tegenover AH), ontwerpen op dit moment de boekenhuisjes, die afgeleverd worden als een bouw pakket. Bewoners zetten het huisje in elkaar, verven, misschien een behangetje, mooi afmaken en klaar! Dan nog plaatsen in de straat. Per boekenhuis is er één persoon verantwoordelijk voor de collectie. Hij of zij bepaalt bijvoorbeeld of er een thema moet komen in het huis. Denk aan Koningsdag, vakantie of kinderboekenweek. Natuurlijk kunnen bewoners ook suggesties doen. Marijke is nog op zoek naar een locatie voor de centrale kast. Daarin staan alle boeken bruikbaar voor de wisselcollecties. Voor wie ruimte heeft voor een boekenkast in organisatie of winkel: m.lammers9@chello.nl

Door Gwendoline Haslinghuis

Meer informatie
www.facebook.com/BoekenHuisProject

Wat wonen we toch groen en waterrijk

Vandaag heb ik de stoute schoenen aangetrokken en heb ik de groene en waterrijke wandeling gelopen door Hillegersberg-Schiebroek. Deze route is in maart officieel in gebruik genomen met de onthulling van het bord dat bij station Noord staat. Die onthulling vond plaats door twee bestuurders van de deelgemeente Chantal Zeegers en Jan Cees van Duin. De route is gemarkeerd met geel-blauwe bordjes. Geel-blauw waren de officiële kleuren van de voormalige zelfstandige gemeente Hillegersberg. Lopen maar dus!

Een groot deel van de route loopt door ons eigen wijkje, het Kleiwegkwartier, veel komt me bekend voor. Maar als je zo door je buurtje loopt, zie je toch andere dingen dan wanneer je er in je dagelijkse routine doorheen loopt of fietst. Zoals een huis dat bijzonder versierd is, een mooie gevel, een

grappig hekje, een gezellig terras en heel veel aardige mensen.

De naam van de route doet de wandeling eer aan. Inderdaad, wat is het groen in onze (voormalige) deelgemeente en is er water in overvloed. Singels, plassen, slootjes met de familie gans op een rijtje, wat idyllisch, en dat in de grote stad. Verrassend om zo je eigen wijk en omringende wijken beter te leren kennen. Ik heb plekken gezien waarvan ik denk, daar kom ik nog eens terug, en speeltuinen waar ik mijn kinderen zeker een keer mee naartoe ga nemen. Kortom,

mijn blik op mijn eigen woonomgeving is een stuk ruimer geworden dankzij deze wandeling!

Nog even wat weetjes. Volgens de routebeschrijving op het bord is de wandeling 11 km, volgens mijn GPS 11,7 km. Tijdens deze 11,7 km verbrand je 748 calorieën, een leuke bijkomstigheid. Ik heb er zo'n 2,5 uur over gelopen met af en toe een korte pauze om van het uitzicht te genieten. De bewegwijzering was over het algemeen prima, alleen bij de Bergse Voorplas waren de bordjes onvindbaar. Niet erg als je toch wel bekend bent in de buurt, maar voor een buitenstaander kan het even verwarrend zijn. En een laatste tip: ook voor hardlopers is deze route zeer geschikt.

Trek je stoute schoenen aan en ontdek hoe groen en waterrijk we wonen!

Door Xandra Savelkoulis

De gemeente soep is toch niet zo heet

Ellen Spittel is funderingsgetroffene. Op vrijdag 11 april stond stond ze prominent in de Rotterdamse editie van het Algemeen Dagblad. De krant kopte Snelle sloop na paalrot en Huizen Margrietstraat zijn niet meer te redden.

Wat was vooraf gegaan aan dat bericht? Ellen woont in de Margrietstraat op nummer drie. Ze is niet een toevallige bewoner. Ze is vergroeid met de straat, ze is er geboren. Ze is er opgegroeid. Zelf zegt ze met een grapje: 'Er zijn maar weinig huizen in de Margrietstraat, die ik niet van binnen heb gezien.'

Haar bijna directe buur is de Bergse Zon-bloemschool, ook een instituut in het Kleiwegkwartier. Die school kampt met een capaciteitsgebrek. Na eerdere tegenslagen kondigde men trots aan, dat begin van dit jaar de vernieuwbouw van de school zou starten. Een deel van de school zou worden gesloopt met op die plaats nieuwbouw, een ander deel zou worden gerenoveerd. Om die sloop gaat het. Die was boven de grond bijna klaar, de slopers stonden op het punt om met de fundering te beginnen. Dat was op woensdag 9 april. Ellen was thuis toen als gevolg van die sloop alles in huis hevig begon te trillen. Ellen raakte in paniek, rende naar buiten, naar de slopers die be-

zig waren op de Electroweg en beduidde hen te stoppen. Tot haar opluchting werd ze onmiddellijk serieus genomen. Vanaf dat moment volgden de gebeurtenissen elkaar in snel tempo op. De afdeling Vergunningen van de gemeente Rotterdam legde de sloop van de school stil. En de volgende dag werd de Margrietstraat – haar Margrietstraat – voor alle verkeer gesloten. Er kwamen rood-witte road-blocks. Op Twitter verschenen daarvan foto's met als tekst: Zo ziet uw straat eruit als er funderingsproblemen zijn. De verklaring van de woordvoerder van de gemeente voor het plaatsen van die barrières luidde, dat ook trillingen van het verkeer, schade aan de huizen konden veroorzaken.

Ellen verscheen op *TV Rijnmond* en *SBS6*. Ze bleek goed van de tongriem gesneden. Ze verscheen niet één keer, maar meerdere keren. Zo'n reportage was ongeveer als volgt opgebouwd. Eerst gaf de verslaggever een schets van de situatie. Daarna verscheen Ellen voor de camera, die de ene voltrefter na de andere richting gemeente afvuurde, tussenstand twee of drie nul voor Ellen. Vervolgens kwam een ambtenaar van de gemeente Rotterdam, die ook nog iets te berde bracht. Maar er toch niet in slaagde de indruk die Ellen had gemaakt weg te nemen. Daarna volgde afsluiting door de verslaggever. Publicitair was Ellen de gemeente in ieder geval de baas.

De gemeente Rotterdam had inmiddels naar buiten gebracht, dat sloop van de huizen de enige oplossing was. Een termijn van vier weken werd genoemd, er werd gesproken over een stalen korset waar de huizen in zouden moeten worden geplaatst.

Ellen is eigenaar, er zijn nog twee andere particuliere eigenaren. De rest van de huizen is van een Haagse vastgoedmagnaat Rob van Hoogdalem. Bij het overleg van de eigenaren met de gemeente gaf hij als eerste tegengas. Van Hoogdalem tegen de gemeente: 'Ik twijfel niet aan jullie deskundigheid. Maar ik zou toch ook zelf onderzoek willen laten verrichten naar de stand van de funderingen.' Ook de particuliere eigenaren namen een eigen onderzoeker in de arm. Beiden aten de soep niet zo heet als de gemeente. Ellen haalde opgelucht adem.

Ellen Spittel de deskundige

Ellen Spittel is inmiddels ook deskundige als het gaat om de funderingsproblematiek. Zo legt ze je haarfijn uit wat het F3O protocol inhoudt. Nooit gehoord van het F3O protocol? Ik ook niet, maar Ellen wel.

F3O staat voor Organisatie Onafhankelijk Onderzoek Funderingen. Inderdaad F3O. Dat is de branche organisatie van de Funderingsonderzoekers. In september 2012 publiceerden die een 42 pagina's tellende richtlijn, waaraan funderingsonderzoek moet voldoen. Er zijn na 25 april twee bureaus die in de Margrietstraat dat onderzoek heben gedaan. Het door Ellen en haar twee eigenaar collega's ingeschaalde bureau en dat van Van Hoogdalem van de huurders.

De conclusies zijn nagenoeg identiek. Maar hoe zit het dan met het alarmerende onderzoek van de gemeente op grond waarvan de bewoners op stel en sprong hun huis moesten verlaten? Dat is niet volgens die F3O richtlijnen uitgevoerd, sterker nog, bij dat onderzoek is maar één paal bekeken.

Tot op vrijdag 25 april om half negen de politie aan de deur stond. De politie? Wat was er aan de hand? Leidde Ellen een dubbelleven en was ze ook een voortvluchtige crimineel? Niets van dat alles. De politie was om assistentie verzocht door de afdeling Toezicht Gebouwen. Er dreigde acuut instortingsgevaar. Niet alleen Ellen, ook de andere bewoners van de nummers één, drie en vijf moesten op stel en sprong have en goed verlaten. Ellen vond onderdak bij haar dochter. Het rampnieuws haalde via het ANP de *Leeuwarder Courant* en *De Limburger*. De volgende dagen was volgens de gemeente de situatie zo ernstig, dat ook persoonlijke spullen niet mochten worden opgehaald. Ook het openen van een raam zou catastrofaal kunnen uitpakken. Weer zetten de bewoners en Van Hoogdalem vraagtekens bij de inschatting door de gemeente van de ernst van de situatie. De beweging in de panden ging vanaf nu worden gemonitord. Er werden boutjes in de muur geslagen en later werd er gips over de voegen aangebracht. Het is een oude methode.

Ook nu blijkt de soep aanzienlijk minder heet te worden gegeten, dan ze door de gemeente is geserveerd. Het wachten is op de ruimhartige erkenning van de gemeente, dat hun koks geen sterren koks zijn, maar opgewonden standjes.

Door Chris Mast

foto: Theo Joosten (www.theo-joosten.nl)

Ad van Wensen (1945-2014) schudde politici wakker

De buurtkrant schreef in 2008 voor het eerst over de impact van funderingsproblemen. Dit aan de hand van een interview met Ad van Wensen. Ad had enkele maanden eerder de Belangen Vereniging Funderings Problematiek Rotterdam (BVFPR) helpen oprichten, naar voorbeeld van de zustervereniging in Dordrecht. Hij was op dat moment al heel actief voor Dordrecht. Als een van de weinigen onderkende hij de impact van de funderingsproblematiek. Hij wist toen al dat het niet enkele huizen betrof, maar dat complete wijken ermee hadden te maken, met alle maatschappelijke gevolgen van dien.

Weinigen waren geïnteresseerd in die boodschap. Het probleem werd gebagatelliseerd, mensen wilde het niet weten of waren bang dat hun huizen minder waard zouden worden als het bekend werd.

Ad van Wensen was toen nog een roepende in de woestijn. Toch gaf hij niet op. Hij vond zijn boodschap zo belangrijk dat hij speciaal voor het interview vanuit Dordrecht naar het Kleiwegkwartier kwam. Samen liepen we door de wijk, hij scande enkele blokken op de eerste tekenen van verzakking. Toen merkte ik dat hij met zijn bouwkundige ach-

tergrond over gedegen kennis van zaken beschikte. Hij voorspelde daarbij welke sociale gevolgen dit voor huizenbezitters zou hebben. Funderingsproblemen moesten onder ogen worden gezien en niet verzwegen. Anders zou de realiteit op termijn deze kortzichtigheid verslaan. Ad van Wensen bleef niet alleen alarmeren, hij ging ook tot actie over. Hij wist, dat getroffen huiseigenaren met veel problemen te maken zouden krijgen bij het redden van hun woning. Funderingsherstel is technisch complex, lastig te organiseren want in je eentje begin je niks, een bloksgewijze aanpak is cruciaal. Daarnaast is funderingsherstel ook een grote financiële tegenvaller. Ad noemde het daarom vooral een sociaal probleem.

Om die reden zorgde hij ervoor dat huiseigenaren er niet alleen voor kwamen te staan. Technische kennis en kunde werd via de vereniging verzameld en verspreid. Bewoners kregen advies hoe zich te organiseren en informatie over de mogelijkheden van financiering. Hij vocht vooral voor politieke aandacht. Voor veel huiseigenaren is een rekening van 40.000 euro (of meer) een duw in de richting van de financiële afgrond. 'De politiek moet hier de helpende hand toesteken,' vond hij. 'Bovendien het is niet

de schuld van de huiseigenaren zelf. De daling van het grondwaterpeil is vaak de oorzaak en dat wordt beïnvloed door lekkende rioleringen en het waterschap dat de grondwaterspiegel regelt. Huiseigenaren hebben daar geen enkele zeggenschap over maar mogen wel opdraaien voor de financiële gevolgen.' Zijn gelijk uit 2008 is recent pijnlijk zichtbaar geworden

Het duurde lang voordat de politici überhaupt wilden luisteren. Ad was dan ook nog lang niet klaar met zijn strijd. Niet veel mensen wisten dat hij met zijn gezondheid een eigen strijd voerde. Die laatste heeft hij helaas verloren. Hij overleed op 27 april. Hij werd begraven op 1 mei. Zijn nalatenschap moet het fundament vormen voor het toekomstige beleid ten aanzien van de funderingsproblematiek. Voor een gemeenschappelijke aanpak heeft hij de basis gelegd.

Door Ciska Evers

Voor het artikel in de buurtkrant van september 2008 zie www.bokrotterdam.nl. Klik door naar download buurtkrant.

Ad van Wensen in september 2008 in het Kleiwegkwartier (foto: Ciska Evers)

Buurtkrant helpt Gebiedscommissie met communicatie

De Buurtkrant is nooit te beroerd om een helpende hand toe te steken. Dus toen de dienstdoende redacteur op de eerste echte vergadering van de Gebiedscommissie hoorde van de problemen, die er waren om het werk van de Gebiedscommissie onder de aandacht van de bewoners te brengen, besloot hij onmiddellijk aan het werk te gaan. En - als het aan ons ligt - met regelmaat.

Die eerste vergadering - op dinsdag 13 mei in de voormalige raadzaal van de deelgemeente aan de Argonautenweg - was in tweeërlei opzicht een positieve verrassing.

In de eerste plaats in vergelijking met de installatievergadering een maand eerder in het achterste achteraf zaaltje van het partycentrum Lommerrijk. Zelden zo'n valse start beleefd. Daarover verderop meer.

En in de tweede plaats in vergelijking met de meetings in de nadagen van de deelgemeente. Het decor was toen het zelfde, maar daar was alles ook mee gezegd. Die leden van de deelraad maakten aan het eind van hun zittingstermijn een nogal uitgebluste indruk.

De leden van de Gebiedscommissie daarentegen maakten een montere indruk. Ook anderszins had men er zin in, de vergadering duurde tot bijna twaalf uur, en bij het onderwerp bus 35 - wel of niet langs Randstadhalte Meijersplein - waren er drie goed voorbereide sprekers.

Trouwe bezoekers misten aan het eind van de vergadering de bitterballen. Maar wat niet was, kan nog komen.

Alleen met één aspect is het knudde, daar was iedereen het wel over eens, dat is de communicatie. Verdwenen is de wekelijkse pagina in de Dichtbij, van het toneel verdwenen is onze oudgediende senior communicatie adviseur Paul van de Weijden.

Zijn opvolger kwam zich presenteren: Louise Kuipers, ze doet niet alleen Hillegersberg-Schiebroek maar ook Overschie. De afgelopen vijf jaar werkte ze in de deelgemeente Feijenoord, in Vreewijk en de Afrikaanderbuurt. Ze liet zich ontglippen dat van de veertig communicatieadviseurs er nog acht over zijn.

Het mag vervelend zijn in het persoonlijke vlak, maar iedere deskundige is het er wel over eens, dat de explosieve groei van het aantal communicatieadviseurs in geen verhouding meer stond tot wat er moest worden medegedeeld (ook een goed Nederlands woord) en aan wie.

Louise Kuipers had ook geen toverstafje tot haar beschikking. Tot eind oktober moet Hillegersberg-Schiebroek het doen met drie keer een pagina in De Havenloods. Drie (!) keer.

Om die reden was voorzitter Jaco de Hoog naar de Dichtbij gestapt om te onderhandelen over betaalde aandacht. Die is wel te koop. Enkele raadsleden - onder wie Colette Everse - vonden deze besluitvorming wel erg informeel, maar uiteindelijk kreeg De Hoog zijn zin.

vervolg op rechter kolom

Een voetbalveld voor het Melanchtonpark

Een voetbalveld voor het Melanchtonpark? U zult zich afvragen waarom dit onderwerp de buurtkrant heeft gehaald, het veldje is er immers al lang, of niet? Oud nieuws, dat is niet wat u gewend bent van deze krant.

Frequente gebruikers van het park hebben het vast al gezien dat er wel degelijk iets is veranderd en iedereen, die er in november bij de bewonersavond van de BOK in de

Oranjekerk is geweest had zeker door wat er gaande is. Het geheel is nog niet helemaal af, maar wat er nu al te zien is, is een mooie Zeeuwse haag en met hедера beplante kastanje hekken, die dit gedeelte en de zandbak met klimtoestellen van de rest van het park afscheiden en hondenvrij zullen worden.

Het heeft heel wat tijd, gesprekken en een brief aan de deelraad gekost, maar wat er nu

staat is iets om met z'n allen trots op te zijn. Een aanwinst voor voetballende wijkgenoten en mensen met kinderen en een heel klein slokje water bij de wijn van de hondeneigenaren. Het bestuur van de BOK vindt het dan ook een mooi teken dat er met goede voorstellen van bewoners, betrokken medewerkers bij de gemeente en heel veel geduld ook in deze tijden veel kan gebeuren.

Door Stephanie Appenzeller (lid bestuur BOK)

Timo van Driel van First Services naar Roland Garros

De buurtkrant startte in het vorige nummer een (korte) serie over Topsport in het Kleiwegkwartier. In dat nummer kwam de waterpoloverenging SVH aan bod. SVH behoort tot de subtop, het speelt in de één-na-hoogste klasse.

Dit keer een buurtgenoot, die van 25 mei tot en met 8 juni vertoeft op één van de grote sportevenementen ter wereld, het beroemde tennis toernooi van Roland Garros in Parijs.

Timo van Driel opende drie jaar geleden zijn werkplaats tevens winkel *First Services* op de Kleiweg. In de werkplaats is hij te vinden als hij niet werkt op locatie voor toptennissers.

Timo spant tennisrackets en past ze aan tot ze perfect zijn voor de veeleisende professionals. Een goed racket is vakwerk. Niet alleen door de wijze waarop is gespannen en het gebruikte materiaal. Ook met verzwaren van de boog of aanpassingen aan het heft kan hij er een persoonlijk verlengstuk van de mens van maken. Hij is er zo goed in dat hij wordt gevraagd wordt voor Grand Slams.

In mei en juni staat hij op Roland Garros. Enkele weken daarna is hij in Rosmalen. 'Op Roland Garros is het altijd lekker druk. Vanaf een uur of negen in de ochtend werk ik in een ploeg aan het prepareren van de tennisrackets. Voor elke wedstrijd worden de rackets opnieuw gespannen. De tennisers brengen ze zelf langs of laten ze brengen. Sommigen komen met één racket. Anderen brengen er voor elke wedstrijd zes. We werken in een soort productiestraatje. De eerste knipt de oude snaren af, ik doe het specialistische spanwerk. Als ik klaar ben geef ik het door aan een collega die het voorziet van het juiste logo en ter afsluiting wordt het ingepakt in een hoes. Daarna gaat het terug naar de speler. We lachen wat af met elkaar en met de spelers!' Hij kent van de top 100 ranking hun wensen en nukken. 'Toptennissers zijn hele ontspannen lui. Je merkt eigenlijk niet dat het rijke internationaal bekende mensen zijn. Ze zijn in voor een grap als ze die niet zelf maken. Na afloop van de wedstrijd krijg ik vaak een bedankje. Het contact met de toptennissers is het leukste van alles. Mijn droom is te spannen voor de winnaar.'

Televisie

'De wedstrijden volgen we via de televisie. Ik ben heel geïnteresseerd in de spelers voor wie ik heb gespannen. Ondertussen werk ik door volgens het geplande werkschema. Er zijn zo'n zestien spanners actief. Spanners worden bij voorkeur ingeroosterd voor landgenoten.' Al gaat dat in de praktijk lang niet altijd op. Timo is professioneel neutraal en levert voor elke speler dezelfde topkwaliteit. Niet zelden werkt hij voor tennisers die in de volgende partij elkaars tegenstanders zijn.

'Aan het racket kan ik precies zien van welke speler het is en dan weet ik ook welke behandeling het moet krijgen. Het prepareren kost in totaal ongeveer vijftien minuten per stuk. De wedstrijdbeelden vertellen of er een spoedklus tussendoor komt. Soms ren ik er zelf heen om het racket te halen en te brengen. Met onze speciale kleding zijn we herkenbaar en kunnen we bij de baan komen. Tussen het werk door genieten we van alle

mensen op en rond de velden en de ambiance. Het onderhoudsteam verblijft in een eigen hotel in de buurt.' Op zijn dertiende jaar begon Timo met spannen. 'Eigenlijk uit noodzaak: regelmatig sloeg ik de snaren van mijn eigen racket kapot. Al doende leerde ik de eerste beginselen van een heel specialistisch vak. Ik vond het leuk en bleek er goed in. Dat motiveerde om de internationale vakdiploma's te halen.' Enkele docenten gaven hem bij zijn diplomering een aanbeveling mee waardoor hij bij de internationale toernooien binnen kwam. Inmiddels reist Timo over de wereld en staat hij op goede voet met de beroemde proftennissers.

Van de Kleiweg naar Parijs

Recreant

'Voor de gewone recreant in mijn eigen winkel annex werkplaats biedt ik ook top-service: alle rackets zijn dezelfde dag klaar. Op bestelling en ook voor spoedzaken kunnen klanten contact opnemen. En voor die kwaliteit en service weten klanten de winkel te vinden.'

De winkel wordt ook verbouwd om te kunnen werken à la Roland Garros. De indeling wordt zo dat ik hier ook een straatje werkstations krijg. Zo komt er plaats voor meer medewerkers. Ik verzorg ook instructie in het spannen voor mensen die het vak willen leren. Dat zijn zowel lessen voor beginners als voor gevorderden die op willen gaan voor de internationale vakcertificaten. Vandaag heeft mijn jonge broer zijn eerste racket bspannen. Inmiddels weet ik dat het ook een kwestie van talent is. Niet iedereen heeft gevoel voor spannen. Mijn jongere broer heeft het zeker!' De wereld veroveren vanuit het Kleiwegkwartier? Het kan en Timo bewijst het!

Door Ciska Evers

**Informatie: www.firstservices.nl
Kleiweg 185A.**

Start leeszaal Oranjekerk

Sinds dinsdag 15 april is in de Oranjekerk een bibliotheek, pardon leeszaal, gevestigd. Nu het filiaal van de gemeente bibliotheek in Oud Hillegersberg is gesloten willen de initiatiefnemers tenminste ergens in Hillegersberg de lezende mens ten dienste zijn.

Berent Stapelkamp verrichtte de openingshandeling. Vrijwilligers runnen de leeszaal, die dinsdagochtend en donderdagmiddag is geopend, respectievelijk van tien tot twaalf en van twee tot vier.

vervolg linker kolom

De nieuwe structuur worstelt nog een beetje met zijn identiteit. Het mag niet lijken op de oude structuur. Daarom zijn er geen fracties, heten amendementen en moties nu voorstellen en zaten de leden bij deze vergadering in alfabetische volgorde. Het is weer eens wat anders om niet naast je partijgenoot te mogen plaatsnemen, behalve als je zoals bij Leefbaar Van Esch en Everse heet, want dan zit je juist naast elkaar.

Omdat er geen fracties (mogen) zijn, zegt Laura van de Sluijs (D66) dus niet, mijn fractie vindt dit en dat, maar Fedde, Herman en ik (wel met achternamen trouwens) zijn van mening, dat etc. Het doet wat krampachtig aan.

Als voorstellen een nadere uitwerking behoeften, dan werd besloten om een werkgroepje te formeren. Record was de werkgroep communicatie, waarvoor zeven van de dertien leden zich opgaven. Het zal hard werken worden voor de leden om het Gebiedsplan rond te krijgen. Veel tevredenheid met het nu bestaande ambtelijk concept viel niet te bespeuren. Het moet wel 1 juli af en dat is kort dag. Ook omdat alle inspraak met stakeholders (foeilelijk woord) en bewoners nog moet worden georganiseerd. Dan nog even over de installatievergadering van de Gebiedscommissie.

Daar trok met een fel requisitor tegen de gevestigde politieke partijen Jan Pierweijer, de voorman van de Bewoners, van leer. Wij van het Kleiwegkwartier waren natuurlijk wel blij, dat zo'n vergadering bij ons in de buurt was te weten in Lommerrijk. Maar verder was er weinig reden voor vreugde. En dat niet alleen omdat er geen drankje na afloop was.

Over een ding was iedereen het in ieder geval na afloop eens, het gevoel voor decorum was nul,nul, er was een voorzitter, zoals dat heet van buiten, waarmee niet wordt bedoeld iemand geplukt buiten van de straat, maar iemand, die niemand kent en door niemand wordt gekend.

Het was een ze, ze kon geen orde houden, Nou is dat sowieso moeilijk als Colette Everse (Leefbaar) aan tafel zit en zin heeft om te kijken, hoe ver ze kan gaan. Ook jijen-jouwde iedereen er maar lustig op los, viel elkaar in de rede en zonder microfoon liet de verstaanbaarheid veel te wensen over. De locatie was gekozen door zoals dat heet door 'de stad'. Mij interesseert dan altijd de naam van die persoon achter de keuze door de stad.

De gevestigde politieke partijen verblikten of verbloosden niet onder de toorn van Hertog Jan, maar als ik hen was, zou ik maar uitkijken, want de kompaan van Jan Pierweijer is Ton van Eijdsen. En hij heeft als voormalig districtschef van de politie natuurlijk ook nog andere machtsmiddelen tot zijn beschikking.

Overigens pasten de Bewoners zich snel aan de parlementaire zeden. Twee van de drie leden van het DB voorzitter Jaco de Hoog en vice-voorzitter Laura van de Sluijs kregen zelfs elf van de dertien stemmen bij de verkiezingen voor het Dagelijks Bestuur. 't Veertiende (uitleg onder) gebruikt hier een verboden term, maar iedereen die zich in een bestuur, commissie of college met de dagelijkse gang van zaken bezig houdt, wordt natuurlijk aangeduid als dagelijks bestuur.

Alleen Henk Kamps (vice-voorzitter cultuur) ontbeerde de steun van de Bewoners en Leefbaar.

Tot zover het verslag van 't veertiende, die zo waarschuw ik mijn dertien collega's maar vast, verslag doet met een knipoog. Zou die knipoog ontbreken, dan zou helemaal niemand hem lezen.

Mededelingen van de BOK

Verbouwing

Het kantoor van de BOK heeft een face-lift ondergaan. Onze nieuwe huisbaas Djoj heeft direct nadat in december de koop was gesloten, actie ondernomen. De stucadoor is aan het werk geweest, we hebben dubbel glas gekregen, zelfs een nieuwe achterpui, de leidingen zijn vernieuwd en ook hebben we een nieuwe centrale verwarming gekregen. Onnodig te zeggen, dat er enig achterstallig onderhoud bleek te zijn... Toen vertegenwoordigers van de gemeente Rotterdam in de aanloop naar de bewonersavond voor het vijfhoekige blokje (Rozenlaan eo) gebruik maakten van onze vergaderruimte, waren ze dan ook vol lof over ons kantoor. Djoj bedankt!

Bestemmingsplan Kleiwegkwartier

In 2005 is het meest recente Bestemmingsplan Kleiwegkwartier vastgesteld. Voor wie niet zo bekend is met het vakgebied van de ruimtelijke ordening: in een bestemmingsplan wordt in detail vastgelegd welke functie elk stukje grond heeft: woning, detailhandel, horeca, tuin, erf, maatschappelijk, recreatief,

sportterrein etc noem maar op. Is de bestemming woning, dan is het aantal woonlagen geregeld, of er een plat of pannendak mag zijn, etc. Elke tien jaar moet een bestemmingsplan worden herzien dus wij zijn in 2015 weer aan de beurt. In de voorbereiding daarop zijn wij op zoek naar extra exemplaren. Als iemand het uit 2005 daterende Bestemmingsplan Kleiwegkwartier nog in zijn bezit heeft, en er toch niets mee doet, dan mag hij het aan de BOK schenken. Nog oudere bestemmingsplannen trouwens ook.

Werkgroep Funderingszaken

In de vorige Buurtkrant stond een aankondiging van de nieuw opgerichte Werkgroep Funderingszaken. Die wenst in contact te komen met bewoners, die vermoeden, dat zij kennis in huis hebben, die de werkgroep van nut kan zijn. Ook degenen, die alleen maar zijn geïnteresseerd en op de hoogte wensen te worden gehouden van de activiteiten van de werkgroep kunnen zich opgeven. De activiteiten van zo'n werkgroep zijn na de recente gebeurtenissen meer dan wenselijk. Schroom niet u aan te melden.

Nieuwbouw HMC nu echt van start

Deze zomer gaat de eerste schop de grond in voor de nieuwbouw van het HMC, het Hout en Meubilerings College. Het wordt een gebouw van vijf verdiepingen. Met volume, want de oppervlakte is 6500 m2, dat wil zeggen honderd bij zestig. De buitenkant is van aluminium, staal en glas. Globaal gesproken komt het nieuwe hoofdgebouw op de inmiddels verdwenen groenstrook naast het fietspad. De ingang van de school wordt verplaatst naar de Melanchtonweg. Aanemer is Waal Bouw uit Vlaardingen en de constructeur komt uit het Westland.

Het huidige schoolgebouw stamt uit 1965, toentertijd gebouwd in opdracht van de Lagere Technische School. Het HMC nam er zijn intrek in 1995.

Open repetitie koor Oranjekerk

Wie eens wil proeven aan het zingen in een koor kan zich op vrijdagavond 20 juni melden in de Oranjekerk. Daar repeteert het Gospelkoor Intercession. Gelijk meezingen mag maar hoeft niet. Vanaf half acht is er een kennismaking met de koorleden. Van acht tot half tien staat de open repetitie op het programma en daarna is er de nazit. Het altijd gezellige barpersoneel in de Oranjekerk serveert de drankjes voor één euro: niet te missen.

Elke eerste zaterdag trammuseum open

Na de succesvolle opening in april, opent het trammuseum aan de Kootsekade nu elke eerste zaterdag van de maand de gehele dag de deuren

we♥bikes
bij Janus

Rijwielstalling
In de Smaragdstraat is een rijwielstalling beschikbaar voor bewoners uit de Edelstenenbuurt. Iedereen uit het Kleiwegkwartier die zijn fiets optimaal in goede conditie wil houden kan deze laten repareren.

Wilt u meer weten over deze aanwinst in de wijk neem dan contact op met Janus Somers, telefoon 0655831908

we love Bikes bij Janus
Smaragdstraat 21 - 3051 VP - Rotterdam

WEDDING | Plan it
WWW.WEDDINGPLANIT.NL

gediplomeerd pianostemmer & technicus

Frank Bergman
de pianostemmer

Lathyrusplein 3a 3051 TL Rotterdam

010 - 2653510
fbergman@depianostemmer.nl

Uw instrument vakkundig gestemd!
Ook voor alle reparaties en onderhoud.

Corry's Dierenwinkel
Bergpolderplein 2-3
3051 GA Rotterdam
Telefoon: 010 4611295

Openingstijden:
ma. t/m do. 9.00 tot 18.00
vr. van 9.00 tot 21.00, zat. 9.00 tot 17.00

tevens kunt u bij ons terecht voor het trimmen van uw hond

FAUNALAND

Kleiweg Tweewielers de enige echte fietsen maker in het Kleiweg kwartier.

Dealer van:
Gazelle
Kreidler
Batavus
Sparta

Natuurlijk ook voor reparatie.
Tot ziens in onze winkel!

Kleiweg Tweewielers
info@kleiwegtweewielers.nl
Kleiweg 167
3051 GP ROTTERDAM
Tel 010 4183964
www.kleiwegtweewielers.nl

ANDRÉ'S TAPIJTHUIS

Kleiweg 26N, 3051 GR Rotterdam ♦ telefoon 010 4223095 ♦ www.andrestapijthuis.nl ♦ andrestapijthuis@live.nl

Het vertrouwde adres voor tapijt, vinyl, marmoleum en raamdecoratie

Zeer uitgebreide collectie gordijnstoffen, vouwgordijnen, plisse, duette rolgordijnen, jaloezieën enz.

Groot assortiment tapijt, vinyl, tapijten van bekende merken o.a. Desso, Parade, Bonaparte, Interfloor, Tretford, Novilon etc.

Uw trap vakkundig door eigen stoffeers gelegd met een PROJECTTAPIJT. Keuze uit 32 kleuren + 7 jr. garantie

v.a. € 249,00

TIMMERBEDRIJF KLEINJAN

verbouwingen - interieurbouw - beveiligingen

Voor al uw timmerwerkzaamheden binnen- en buitenshuis. Ook leveren en monteren wij al uw kastenwanden op maat!!

Wij maken alles in eigen machinale werkplaats. **24-uurs service**

Bergse Linker Rottekade 59 - 3056 LB Rotterdam
Tel. 010 - 4127043 - Mobiel: 06 - 53403616
Fax 010 - 2143522

WOONVISIE
NVM MAKELAARS & HYPOTHEEKADVISEURS

Uw makelaar en hypotheekadviseur aan de Kleiweg!

Stap gerust eens binnen voor advies! of bel 010-2180280

www.woonvisienoord.nl

GALAXY MODE

Wekelijks nieuwe Zomermode

Kleiweg 24, 3051 GR Rotterdam
Telefoon: 010 - 418 48 47

Openingstijden:
dinsdag t/m vrijdag van 10.30 - 17.30 uur
zaterdag van 10.00 - 17.00 uur

Like de Facebookpagina, Galaxy mode en blijf op de hoogte van de nieuwste collectie

WWW.GALAXYMODE.NL

STADHOUDERSBLAAN 12 **T 010 422 97 32**
3051 HB ROTTERDAM **E INFO@VANSOEREN.NL**
I WWW.VANSOEREN.NL

VAN SOEREN
ACCOUNTANTS EN BELASTINGADVISEURS

probaat
in geldzaken

KOLPA

STRAATWEG 94
3051 BL ROTTERDAM
TEL.: 010 422 61 44
WWW.KOLPA.NL
INFO@KOLPA.NL

OP WERKDAGEN ZIJN WIJ GEOPEND
VAN 08.30 UUR TOT 17.30 UUR.

BEZICHTIGINGEN OP ZATERDAG MOGELIJK

Colofon BOK

Bestuur
Stephanie Appenzeller, Sean Caesar, Martine Coevert (funderingsproblematiek), Camiel Coremans (voorzitter), John Hokke (secretaris-penningmeester), Chris Mast (buurtkrant), John Meuffels en Ronald Peters.

Kantoor, wijkwinkel en redactie
Antony Duyklaan 9, 3051 HA Rotterdam, tel 422 44 45, info@bokrotterdam.nl
Wijkwinkel open van dinsdag tot en met donderdag van 9.30-12.00 uur

Spreekuur sociaal raadsman
Na telefonische afspraak éénmaal in de veertien dagen op donderdag bij de BOK

Redactie
Ciska Evers (plv leiding), Mirjam Fondse, Gwendoline Haslinghuis, Theo Joosten (beeld), Chris Mast (leiding en eindredactie, 06-4354 7060), Geer Meershoek (coördinator titulaire), Laura Nugteren, Xandra Savellouls

buurtkrantbok@gmail.com
www.bokrotterdam.nl
 twitter.com/BOKrotterdam

In 2014 verschijnt de krant nog op de vrijdagen 4 juli, 12 september, 31 oktober en 12 december

Oplage: 4500
Opmaak: Sander Kruit
Druk: Goos Communicatiemakers, Ouderkerk aan den IJssel